

ויהי בימי שפוט השפטים ויהי רעב בארץ ויבך
איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא
ואשתו ושני בניה ושם האיש אלימלך ושם
אשתו זעמי ושם שני בניה מזלון וכליון אפרתים
מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם
וימת אלימלך איש זעמי ותשאר היא ושני בניה
וישאו להם נשים מאביות שם האחות ערפה ושם
השניית רות וישבו שם כעשר שנים וימתו גם
שניהם מזלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה
ומאשה ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב
כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו
לחת להם לחם ותצא מן המקום אשר היתה
שמה ושתי כלותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב
אל ארץ יהודה ותאמר זעמי לשתי כלתיה לכנה
שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד
כאשר עשיתם עם המתים ועמדי יתן יהוה
לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן
ותשאנה קולן ותבכינה ותאמרנה לה כי אתך
נשוב לעמך ותאמר זעמי שבנה בשתי למה
תלכנה עמי העוד לי נשים במעי והיו לכם
לאנשים שבנה בשתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש
כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש
וגם ילדתי בנים הלהן השברנה עד אשר יגדלו
הלהן תעננה לבלתי היות לאיש אל בשתי כי
מר לי מאד מכם כי ישאה בי יד יהוה ותשנה
קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות
דבקה בה ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה
ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך ותאמר רות אל
הפגעי בי לעזובך לשוב מאחריך כי אל אשר
תלכי אלך ובאשר תלכי אליו עמך עמי ואלהיך
אלהי באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה
יהוה לי וכה יוסיף כי תמותי יפריד ביני וביןך
ותרא כי מתאמנת היא ללכת אתה ותהדלי
לדבר אליה ותלכנה שתייהם עד בואנה בית לחם
ויהי כבואנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן
ותאמרנה הזאת זעמי ותאמר אליהן אל תקראנה
לי זעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד אני
מלאה הלכותי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה
לי זעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי ותשב זעמי
ורות המואבית כלתה עמה השבה משדי מואב
והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים
ולזעמי מידע לאישה איש גבור זייל ממשפחת

אלימלך ושמו בעז ותאמר רות המואביה אל
נעמי אלכה לא השדה ואלקטה בשבלים אחר
אשר אמצא זון בעיני ותאמר לה לכי בתי
ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקשרים
ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת
אלימלך והנה בעז בא מבית לוזם ויאמר
לקושרים יהיה עמוכם ויאמרו לו יברכך יהוה
ויאמר בעז לנערו הנצב על הקושרים למי
הנערה הזאת ויען הנער הנצב על הקושרים
ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי
משדי מואב ותאמר אלקטה לא ואספתי
בעמרים אחרי הקושרים ותבוא ותעמוד מאז
הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט ויאמר
בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט
בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה הדבקין
עם נערתו עיניך בשדה אשר יקשרון והלכת
אחריהן הלוא שיתי את הנערים לבלתי נעך
ושמרת והלכת אל הכלים ושית מאשר
ישאבון הנערים ותפל על פניה ותשתחו
ארצה ותאמר אליו מדוע משאתי זון בעיניך
להכירני ואנכי נכריה ויען בעז ויאמר לה
הנה הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי
מות אישך ותעזבי אביר ואמר וארץ מוכדתיך
ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום
ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם
יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת
כנפיו ותאמר אמצא זון בעיניך אדני כי נחמתני
וכי דברת על לב שפזתיך ואנכי לא אהיה כאחת
שפזתיך ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם
ואכלת מן הלזם וטבלת פתך בזמין ותשב משד
הקשרים וישבט לה קלי ותאכל ותשבט ותתר
ותקם ללקט וישו בעז את נערו לאמר גם בין
העמרים תלקט ולא תכלימוה וגם של תשכנו
לה מן השבתים ועזבתם ולקטה ולא תנערו בה
ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר
לקטה ויהי כאיפה שערים ותשא ותבוא העיר
ותרא חמותה את אשר לקטה ותושא ותתן לה
את אשר הותרה משבעה ותאמר לה חמותה
איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך
ותגד לחמותה את אשר עשית עמו ותאמר
עם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז ותאמר
נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב

זכרו את הזוים ואת המתים ותאמר לה נעמי
קרוב לנו האיש מגאלנו הוא ותאמר רות המואביה
גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד
אם כלו את כל הקציר אשר לי ותאמר נעמי
אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערוותי
ולא יפגעו בך בשדה אזור ותדבק בנערוות בעז
ללקט עד כלות קציר השערים וקציר הזוטים
ותשב את זמותה ותאמר לה נעמי זמותה בתי
הלא אבקש לך מצוה אשר יטב לך ועתה
הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערוותי
הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה ורחצת
וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגרן אל
תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות ויהי
בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם
ובאת וגלית מרגלותיו ושכבתי והוא יגיד לך את
אשר תעשין ותאמר אליה כל אשר תאמר
אעשה ותרד הגרן ותעש ככל אשר צויתה
זמותה ויאכל בעז וישת ויטב לבו ויבא לשכב
בקצה הערמה ותבא בליל ותגל מרגלותיו ותשכב
ויהי בחשי הלילה ויזרד האיש וילפת והנה
אשה שכבת מרגלותיו ויאמר מי את ותאמר
אנכי רות אמותך ופרשית כנפך על אמתך כי
גאל אתה ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת
זסדר האזורן מן הראשון לבלתי לכת אזורי
הבזורים אם דל ואם עשיר ועתה בתי אל
תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע
כל שעיר עמי כי אשת זייל את ועתה כי אמנם
כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני ליני
הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם
לא יזופך לגאלך וגאלתיך אנכי זוי יהוה
שכבי עד הבקר ותשכב מרגלותו עד הבקר
ותקם בטרם יכיר איש את רגלו ויאמר אל
יודע כי באה האשה הגרן ויאמר הני המטפוחות
אשר עליך ואחזי בה ותאחז בה וימד שש
שערים וישת עליה ויבא העיר ותבוא אל
זמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל
אשר עשה לה האיש ותאמר שש השערים
האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל
זמותך ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין
אך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם
כלה הדבר היום ובעז עליה השער וישב
שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר

סורה ששבה פה פלני אלמני ויסר וישב ויקח
עשרה אנשים מוקני העיר ויאמר שבו פה
וישבו ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו
לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב ואני
אמרת אגלה אותך לאמר קנה גגד הישנים וגגד
וקני עמי אם הגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי
ואדע כי אין חולתך לגאל ואני אחריך ויאמר
אני גאל ויאמר בעז ביום קנתך השדה מיד
נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי
להקים שם המת על חולתו ויאמר הגאל לא
אוכל לגאל לי פן אשחית את חולתי גאל
לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל ואת
לפנים בישראל על הגאלה ועל התמורה לקים
כל דבר שלפ איש נעלו ונתן לרעהו ואת
התעודה בישראל ויאמר הגאל לבעז קנה לך
וישלף נעלו ויאמר בעז לוקנים וכל העם עדים
אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת
כל אשר לכליון ומחלוך מיד נעמי וגם את רות
המואביה אשת מחלוך קניתי לי לאשה ולהקים
שם המת על חולתו ולא יכרת שם המת מעם
אחי ומשער מקומו עדים אתם היום ויאמרו כל
העם אשר בשער והוקנים עדים יתן יהוה את
האשה הבאה אל ביתך כרוזל וכלאה אשר בני
שתייהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה
וקרא שם בבית לזוס ויהי ביתך כבית פרץ אשר
ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך
מן העשרה הזאת ויקח בעז את רות ותהי לו
לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד
בן ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר
לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל
והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי
כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך
משבעה בנים ותקח נעמי את הילד ותשיתו
בזיקה ותהי לו לאמנת ותקראנה לו השכנות
שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד
הוא אבי ישי אבי דוד

ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את אשרון
ואשרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב
ועמינדב הוליד את צוזשון וצוזשון הוליד את
שלמה ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד
את עובד ועובד הוליד את ישי וישי הוליד
את דוד